The majority of the people of the country were ignorant of the English language and yet all Government publications and communications were in that language. If the lack of technical terms in Malayalam was a drawback, it was the duty of the Government to seek the aid of scholars and *pandits* to supply the want.

All Government publications should be in Malayalam. Even those publications that had to be in English should be accompanied by a Malayalam translation thereof.

With regard to the most important Government publication namely, the Gazette, considerable portions of it were published only in English; and even in cases where Malayalam translations were published, they were usually belated.

The Travancore Directory and Statistics should be published in Malayalam and Tamil also. The members of the 27th session of the Assembly were not provided with Malayalam editions of two of the Government publications distributed among them.

All Government correspondence should be in Malayalam. Malayalam should be used in the law courts. English was used for the convenience of the presiding officers. The convenience of the people should be the main consideration in the matter.

In regard to text-books, very inferior books were prescribed for the use of pupils. The text-books published by the Government were not available at the beginning of the school year. Another difficulty in regard to text-books was that they were sold only in the offices of Assistant Inspectors of Schools. If the text-books were left in the hands of private printers and publishers, the books would be available in time and at cheaper prices.

The vernacular girls' schools were under the control of officers who had no knowledge of the vernaculars. It was amazing that, while there were capable and highly educated women in the country, the control of the girls' schools was left in the hands of a Eurasian lady who could neither read nor write Malayalam. How could such an officer control, direct or inspect the teaching of Malayalam? From the appointment of that lady it appeared as if the Government wanted to deal a fatal blow to the Malayalam language.

140. Improvement of Malayalam literature.

MR. M. K. GOVINDAN (*Municipal Council, Alwaye*),who made his representation in Malayalam, said that the Travancore Royal Family was famous for its patronage of Malayalam literature. The present day conditions required special encouragement of Malayalam in certain directions.

The Malayalam language did not possess a comprehensive dictionary. A work of that kind could be produced only by a literary body and not by the effort of a single individual. The compilation of a dictionary was the best encouragement that could be given to Malayalam. There were scholars capable of undertaking the work. If the

Government undertook the appointment of a committee for that purpose, the Cochin and Madras Governments would make considerable monetary contribution towards its expenses. From the sale of text-books, Government were making a considerable profit. That profit should be utilised for encouraging the language. The expenditure on the dictionary could therefore be largely met from the profits realised by the sale of Government text books.

A research institute should be established for conducting research studies in language, literature and history in Malayalam, Tamil and Sanskrit. The work done by the Archæological Department, the Ayurveda Department and the Curator for the publication of ancient manuscripts was not sufficient. The proposed institute would co-ordinate the results of the work of the various departments doing allied work.

As at present constituted, the Text Book Committee did not concern itself with books that were not submitted to it. The Committee, besides, had only the right to pronounce opinions on books submited to it; it had not the right to prescribe the books. Like the Board of Studies in Madras, the Text Book Committee should be given full power to prescribe books. The committee should be reorganised and invested with full powers for the selection and prescription of text books.

The teachers of Indian languages suffered great inequalities. Their work had increased very much since the University had made the vernacular a compulsory subject. Their pay was quite inadequate and should be enhanced.

A knowledge of Sanskrit should be made compulsory for the Malayalam Higher Examination.

In the Malayalam schools, higher classes were taught by men possessing inadequate qualifications, on the ground that they had longer service. That should be changed. The higher classes should be handled by men with adequate examination qualifications, although they were juniors in service.

The Trivandrum Public Library was of use only to the people of Trivandrum. The library should be made to serve the whole country, including rural parts. Estabishment of branch libraries in various parts of the country would give a great fillip to mass education. Government should take the necessary steps in the matter.

DEWAN'S REPLY : ഒടുവിൽ നിവേദനം സമർപ്പിച്ച മൂന്നു സാമാജികന്മാരും മലയാളഭാഷയുടെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു കൂടുതൽ പ്രചാരം ഉണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയാണ് പ്രതിപാദിച്ചത്. മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിൽനിന്നും കൂടുതൽ പ്രചാരം ഈ അടുത്തകാലത്തു നാട്ടുഭാഷയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി സമ്മതിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളിലെയനിയമസഭ, പ്രജാസഭ, ഇതുമാതിരി സ്ഥാപനങ്ങളിൽ മുമ്പു ഭൂരിപക്ഷം അഭിപ്രായവും ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ മലയാളഭാഷയിൽതന്നെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു

വരുന്ന എന്നുള്ളതു് രണ്ടുമൂന്നുകൊല്ലത്തെ പ്രജാസഭ, നിയമസഭ, ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ നടപടികൾ പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളവക്കറിയാം. ഇതിൽനിന്നും നാട്ടുഭാഷയ്ക്കു കൂടുതൽ പ്രചാരം ഉണ്ടാകുന്നതിനു യാതൊരു തടസ്ഥവുമില്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകും.

ഗവണ്മെൻറു പ്രൊസീഡിംഗ്സ് കഴിയുന്നതു മലയാളത്തിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയിലാണു് പ്രൊസീഡിംഗ്സ് ആദ്യം ഉണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ നാട്ടുഭാഷയിൽ അതിനു ശരിയായ ഒരു തർജ്ജിമയോടുകൂടിയാണു് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതു്. കഴിയുന്നതു തമിഴ് തർജ്ജിമയും ചേർക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ മിസ്റ്റർ വേലായുധൻപിള്ള പറഞ്ഞതുപോലെ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പ്രൊസീഡിംഗ്സ് ആദ്യം ഇംഗ്ലീഷിൽ ഉണ്ടായാൽ അതിനു മലയാളത്തിലും തമിഴിലും തർജ്ജിമകൂടി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ചിലപ്പോൾ ഒരാഴ്ച താമസം ഉണ്ടായി എന്നു വന്നേയ്ക്കാം. വേഗത്തിൽ നടക്കേണ്ടസംഗതികളാകുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ അങ്ങിനെ വരും. കഴിയുന്നിടത്തോളം ഗവണ്മെൻറുനടപടികൾ നാട്ടുഭാഷയിൽ തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഗവണ്മെൻറിനും ഉണ്ടെന്നുകൂടി നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം.

നാട്ടുഭാഷയ്ക്കു കൂടുതൽ പ്രചാരം വരുത്തുന്നതിനായി ഏതാനുംമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കയുണ്ടായി. അവയെ എല്ലാം പററി ആലോചിച്ചുകഴിയുന്നിടത്തോളം സ്വീകരിക്കാമെന്നുകൂടി നിങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളിലെ ഏതാനും ചില സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചു് എനിക്കു ഒന്നുരണ്ടുവാക്കു പറയുവാനുണ്ടു്. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ കുട്ടികൾക്കു വാങ്ങിക്കുവാൻ കുറെ പ്രയാസമുണ്ടെന്നും അതിനുകാരണം പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ആഫീസിൽ നിന്നും വാങ്ങിക്കണമെന്നു വച്ചിട്ടുള്ള നിർബന്ധംകൊണ്ടാണെന്നും മിസ്റ്റർ വേലായുധൻപിള്ള പറയുകയുണ്ടായി. ആ ഏർപ്പാടു ഭേദപ്പെടുത്തി എല്ലാപുസ്തകശാലക്കാർക്കും പാഠപുസ്തകങ്ങൾ വില്പനയ്ക്കുള്ള അവകാശംകൊടുക്കുന്നകാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിനു ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ആക്കിയാളജിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും മലയാളം, സംസ്കൃതം എന്നീ ഭാഷകളിലെ പുരാതനഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ഒന്നിച്ചുചേർത്തു ഒരു റിസെർച്ചു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഏർപ്പെടുത്തേണമെന്നും കേരളചരിത്രമോ അല്ലെങ്കിൽ ഭാഷാചരിത്രമൊ നിർമ്മിക്കുന്നതിനു ഒരു ഗവണ്മെൻറുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുണ്ടാക്കണമെന്നുംപറഞ്ഞു. അതിനെ

പ്പുറി ആലോചിക്കാം. എന്നാൽ പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു ഗവണ്മെൻറ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ഇതിലേക്കാവശ്യമുണ്ടോ എന്നും ഇതിലേക്ക് അതു ഉതകുമോഎന്നും ഞാൻസംശയിക്കുന്നു. ആക്കിയാളജിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ശേഖരിച്ചുവച്ചിട്ടുള്ള ശിലാലേഖനങ്ങൾതുടങ്ങിയ സകലവിവരങ്ങളും പൊതുജനങ്ങൾക്കു കിട്ടാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു ചരിത്രം എഴുതുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ അവർ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള രേഖകളും വിവരങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി എഴുതാവുന്നതാണ്. ഒരു ഗവണ്മെൻറ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഇങ്ങനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം എഴുതുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു് ഇവിടെയുള്ള സാഹിത്യവിദ്വാന്മാർ തന്നെ അതിലേക്കുദ്യമിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ്. അവക്കാവശ്യമുള്ള സഹായം ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നതുമാണ്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതാണ് കുറെക്കൂടി കായ്യനടത്തിപ്പിനു എളുപ്പമുള്ളതു്.

ഇതുപോലെ തന്നെയാണു് നിഖണ്ഡുവും. പണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്നും ആരെങ്കിലും എഴുതുന്നതാണു് നല്ലതു്.

പിന്നീട് നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കു ഇപ്പോഴുള്ള ഒരു മുഖ്യമായ കുറവു സാങ്കേതിക വിഷയമായ പുസ്തകങ്ങൾ ശരിയായിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ്. അതിലേക്കു പ്രധാനകാരണം സാങ്കേതിക ശബ്ദങ്ങൾക്കു ശരിയായ പര്യായപദങ്ങൾ ഇതുവരെ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണ്. എൻറെ അഭിപ്രായത്തിൽ പാശ്ചാത്യഭാഷയിലുള്ള പദങ്ങൾതന്നെ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദോഷമില്ല. ഉദാഹരണമായി എടുത്തു നോക്കാം. "Oxygen" അല്ലെങ്കിൽ "Elec. tricity" ഇതു ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഇതരപാശ്ചാത്യ ഭാഷകളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നാണെന്നോ പറയുവാൻ തരമില്ല. എവിടെയെല്ലാം "Physics" ഉണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം "Electricity" യുംഉണ്ടു് അങ്ങിനെയുള്ള പദങ്ങൾ തന്നെ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ഉത്തു് എടുക്കുന്നതു കൊണ്ടു തടസ്ഥമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നേരെ മറിച്ചു് "Electricity" ക്കു വിദ്യുൽശക്തി എന്നും "Oxygen" നു അമ്ലജനകം എന്നും എഴുതുന്നതു കൊണ്ടാണു് അർത്ഥം മനസ്സിലാകാതെ വരുന്നതു്. ഈ പാശ്ചാത്യ പദങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ ബ്രാക്കറിനകത്തു എഴുതുന്നുണ്ടു്. അതു കൊണ്ടു വേണം തജ്ജിമചെയ്തു എഴുതിയിട്ടുള്ള പദങ്ങളുടെ ആശയം മനസ്സിലാക്കാൻ. ആ സ്ഥിതിക്കു ആ പദങ്ങൾ തന്നെ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കരുതോ?

സാങ്കേതിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതുന്നതിന പാടവമുള്ള ആളുകൾ നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ട്. ശരിയായ പദങ്ങളില്ല എന്ന കാരണം കൊണ്ടു ഗ്രന്ഥം എഴുതാതെയിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ടെക്സ്റ്റ്ബുക്ക കമ്മിറ്റിയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കുകമ്മിറ്റി പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്; താമസിയാതെ അതിലേക്കു ഉത്തരവുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും.

മലയാളം ഉപരിപഠനത്തിന സംസ്കൃതജ്ഞാനം ആവശ്യമാണ് എന്നു പറഞ്ഞു. അതിൽ അധികം വിപരീതാഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷേ ഇപ്പോഴും മലയാളഭാഷയിൽ ഉപരിപഠനത്തിനുള്ള സംസ്കൃതജ്ഞാനം ഉപരിപഠനത്തിന പോകുന്നയാളുകൾക്കു ഇല്ലാതെയാണോ ഇരിക്കുന്നത് എന്നുകൂടി ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്തായാലും കരിക്കുലം റിവൈസ് ചെയ്യുന്ന കാലത്തു നിങ്ങൾപറഞ്ഞ അഭിപ്രായങ്ങളെ കൂടി ഗൌനിച്ചു ചെയ്യാം.

[The three members who spoke last urged the need for greater encouragement of Malayalam. It cannot be gainsaid that greater importance has been attached to the Vernacular in the recent past. The proceedings of the Legislative Council and the Popular Assembly have during the last two or three years been more largely in the Vernacular, thus indicating there is no artifical bar. Government proceedings are drafted in English but Malayalam and Tamil translations are published simultaneously or with the least delay possible. Members should realise that Government recognise the need for the Vernacular being adopted more and more in official use. The suggestions made for the development of Malayalam will be considered and accepted as far as possible. The Government are considering the question of entrusting the sale of the Malayalam readers to booksellers, as the present arrangement to stock them in the Inspectors' offices leads to delay in their reaching the schools. The amalgamation of the Archaeological Department and the Department for the publication of oriental manuscripts with a view to the preparation of a history of the country and the languages will be considered. But *prima facie* that does not seem to be worked suited for a Government Department. The records collected by the Archaeological Department have been published and are available to the research worker. It is a work for private scholars and Government will give them all facilities. The same is the case with the dictionary. One of the great defects is the paucity of scientific literature and this is mainly attributed to the absence of synonyms for technical words. In my opinion, there is no harm in borrowing the English words outright instead of coining unintelligible synonyms. There are capable scholars in our midst who can write scientific treatises and what I said would show that they need not be deterred. The Text Book Committees will soon

be reorganised. Nobody denies that a knowledge of Sanskrit is essential for higher studies in Malayalam. Does not provision exist for this even in the present curriculum? The matter can be considered when the syllabus is revised.]

141. Uniform treatment of caste Hindus and non-caste Hindus in the State.

SREEMATHI P. MEENAKSHI (*Nominated*), speaking in Malayalam, said that women ingeneral were specially grateful to Her Highness the Maha Rani Regent for admitting them into the Popular Assembly. She requested the President to convey to Her Highness the thanks of the Ezhava women in particular for having nominated her to represent them.

Non-caste Hindus like the Ezhavas who formed a large section of Her Highness's subjects, were suffering serious inequalities. The Government had adopted certain measures towards the removal of those disabilities. Still the Ezhavas were not allowed to use all public roads, tanks, *satrams*, etc, like the caste Hindus. Their children were denied admission to certain schools. Such disabilities, which were serious hindrances to their progress and a source of grievance to them, affected their dignity and self-respect. General opinion was against untouchability and there was a strong volume of public opinion which demanded the abolition of such evil practices.

The member suggested that non-caste Hindus should be accorded equality of rights with caste Hindus.

DEWAN'S REPLY : സ്ത്രീകളെ ഈ അസംബ്ലിയിൽ അംഗങ്ങളാ ആക്കിയതിനാ, വിശേഷിച്ചു ഈഴവസമുദായത്തിൽനിന്നും ഒരു പ്രതിനിധിയായി നിങ്ങളെ നിയമിച്ചതിനും ആയി മഹാറാണി റീജൻറു തിരുമനസിലെ നേരെ നിങ്ങളും കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചതിനെ ഞാൻ സന്തോഷപുരസ്സരം തിരുമനസ്സറിയിക്കാം.

നിങ്ങളും ഈഴവർ മുതലായ ചില സമുദായങ്ങൾക്കുള്ള അസമത്വത്തെപ്പററിയാണ സംസാരിച്ചത്. ഏതാനും അസമത്വങ്ങൾ ഇനിയും കാണുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും എത്രയോ കാര്യങ്ങളിൽ അസമത്വം മാറിപോയിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതു ഓർക്കേണ്ടതാണ്. സാധാരണയായി സോഷ്യലായും, ആഫിഷ്യലായും ഉള്ള കാര്യങ്ങളിൽ യാതൊരസമത്വവും ഈ കാലത്തു കാണുന്നില്ല എന്നുള്ളതു എല്ലാപക്ഷം അറിവുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്.

പൊതുവായിട്ടുള്ള കുളങ്ങളിലൊ, റോഡുകളിലൊ, ചില പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലൊ പ്രവേശനം കിട്ടുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങളും ഇവിടെ പറഞ്ഞു. അങ്ങിനെ പറയുന്നതിനുമാത്രം കാരണമുണ്ടെന്നല്ലാതെ വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങിനെ പ്രവേശനമില്ലാത്ത റോഡുകളും കുളങ്ങളും പള്ളിക്കൂടങ്ങളും വളരെ കുറവായിട്ടേ കാണുകയുള്ളു. എങ്കിലും പ്രവേശനമില്ലാത്തതെങ്കിലും ഉള്ള കാലംവരെ അതിനെപ്പററി പറയാവുന്നതാണ്.